

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-M28-I-2
Przedmiot:	Rysunek anatomiczny
Kierunek:	Malarstwo, jednolite magisterskie [10 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2015
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	120,0
Nauczyciel:	Kuśmirowski Robert, dr hab. prof. UMCS
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	5,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 120,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	Student powinien posiadać wstępne zapoznanie dotyczące sprawnego łączenia rysunku z innymi dziedzinami sztuk plastycznych, powinien także być zapoznany z najnowszymi dokonaniem współczesnych artystów wizualnych, artystów kształtujących przestrzeń publiczną, oraz artystów prac site-specific i budowy instalacji artystycznych. Wymagane są wstępne koncepcje indywidualnych projektów rysunkowych, oraz klasycznego rysunku przy użyciu wybranych urządzeń AGD RTV i inne, przy wykorzystaniu, różnych technik, podstawowa orientacja w programach komputerowych dotyczących pracy przy użyciu materiałów <i>wizualizujących</i> tj film, fotografia, szkic.
Metody dydaktyczne:	• autoekspresja twórcza • ćwiczenia laboratoryjne • ćwiczenia produkcyjne • dyskusja dydaktyczna • ekspozycja • konsultacje • korekta prac • pokaz • wykład problemowy • z użyciem komputera
Zakres tematów:	Anatomia Mechaniczna Dość istotnym dodatkiem i uzupełnieniem do tradycyjnych zajęć z rysunku anatomicznego, przeprowadzanych przeważnie z ustawianym modelem, jest wprowadzenie do pracowni i obserwacji osobistych złożonych mechanizmów, typowych dla takich obiektów jak: odbiorniki RTV, komputery, telefony, zegary czy urządzenia AGD. Działania, umożliwiające nam na podróż do wnętrza skomplikowanych urządzeń, są równie ciekawe jak eksploracja ciała ludzkiego. Nazwiemy je roboczo Anatomią Mechaniczną lub Anatomią Nieożywioną. Taka praktyka w pewnym sensie jest mniej kontaktowa jak w zetknięciu z żywą istotą, ale emocje związane z odkrywaniem układów scalonych, wszystkich jego połączeń czy elementów wchodzących w skład takiego elektroorganizmu jest porównywalna do pierwszych odkryć wnętrza ciała ludzkiego. Złożoność detali, kształtów i kolorów oraz funkcje jakie podzespoły wykonują dla danego urządzenia, pozwalają na zdobywanie wiedzy z dyscyplin od pewnego czasu oddalonych już od nas. Bliższe poznanie anatomii przedmiotów codziennego użytku, wyzwala zmysły i praktyki wynalazcze, możliwe do zastosowań artystycznych. Program nauczania kładzie nacisk na umiejętne definiowanie relacji zachodzących w otaczającej nas przestrzeni i dzięki temu pomaga w tworzeniu nowych wartości artystycznych z wykorzystaniem różnych "rysunkowych" środków formalnych. Ćwiczenia pomagają przy kształtowaniu indywidualnego „języka” wypowiedzi artystycznych. Obserwacja otoczenia i studiowanie zjawisk w nim zachodzących, podczas wykonywanych ćwiczeń mają wpływ na kształtowanie indywidualnych postaw artystycznych, mają także wpływ na rozwiązywanie „problemów” dotyczących przestrzeni. Student powinien świadomie nawiązywać „dialog” z taką przestrzenią, oraz samodzielnie ją wybierać. - rysunek -wyraz wnętrza urządzenia, konstrukcja, oraz charakter, proporcje, detal anatomiczny, szkice, format A-1 - rysunek martwej natury (mechanizmu złożonego) - rysunek wybranego obiektu w skali 1:1
Forma oceniania:	• ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • obecność na zajęciach • wystawa semestralna • zaliczenie praktyczne
Warunki zaliczenia:	Zaliczenie odbywa się na podstawie przeglądu prac.

Literatura:	1. Smoczyński M., <i>Esej o rysunku</i>, CSW, Warszawa 2010. 2. Strzemiński W., <i>Teoria widzenia</i>, Kraków 1974. 3. A. A. OŚWIETIMSKI, <i>Remont Maszyn i Urządzeń Przemysłowych</i>, Warszawa, 1952 4. Elżbieta Goźlińska, <i>Maszyny Elektryczne</i>, WSiP, 2015 5. Magdalena Baborska-Narożny, Marcin Brzezicki „Estetyka i technika w architekturze przemysłowej. Wybrane problemy na przykładach z lat 1985–2005”, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 2008
Dodatkowe informacje:	Dodatkowe informacje zostaną przedstawione podczas zajęć
Modułowe efekty kształcenia:	01W Student, który zaliczył moduł, posiada wiedzę dotyczącą realizacji prac rysunkowych z uwzględnieniem studiów rysunku anatomicznego 02W w pracy twórczej opiera się na znajomości zagadnień formy i kompozycji plastycznej oraz budowy przestrzeni i elementów konstrukcji postaci 03W zna terminologię występującą w rysunku anatomicznym 04U posiada umiejętności rysunkowe oparte na znajomości anatomii plastycznej, zasad perspektywy, budowy formy, kompozycji oraz i twórczego postrzegania i interpretacji natury 07U potrafi biegle posługiwać się technikami rysunkowymi w rysunku anatomicznym 08U posiada umiejętność poszukiwania rozwiązań plastycznych wynikających ze swobodnego wykorzystywania wyobraźni, intuicji i twórczego myślenia 09K rozumie potrzebę ciągłego dokształcania oraz rozwijania i doskonalenia własnych umiejętności w zakresie sztuk plastycznych
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	zaliczenie na ocene